

A KEGYELEM TÖRVÉNYVILÁGA C. MŰ ISMERTETÉSE

I./ A KEGYELEM

1./ Bevezetés

A könyv az Evangéliumi spiritizmus hatalmas alapműve, egyzersmind folytatása a *Szellem, erő anyag* alapkijelentésnek. „A *Szellem, erő, anyag és A kegyelem törvényvilága*, a harmadik kijelentés e két ragyogó pillére, amelyeken egy mély szakadékot átívelő hatalmas híd épül fel: az a híd, amely összeköti a mulandó létet az örökkévalóval, a földet a mennyei, az embert az Istennel”. A *Szellem, erő, anyag* az egész teremtettség létrejövetelét, a bukást és a felemelkedést vázlatosan adja elő, *A kegyelem törvényvilága* pedig a Föld szellemeinek és anyagainak a halálból való kibontakozását, és fölfejlődését tárgyalja. A végidők korának emberéhez szól, még közelebről bemutatja Isten végtelen jóságát, bölcsességét és cselekvő szeretetét, amit pedig egyáltalán nem érdemlünk meg. A **kegyelem** „mentőakciója” kifinomult, egybehangolt törvényrendszeren keresztül valósul meg. A **főtörvények** neve ismerősen hangzik, ám a részletekkel meg kell barátkoznunk. Fontos megjegyezni, hogy a tudatunkban ne valamilyen mechanikus gépezet formájában jelenjen meg a rendszer, és különösen nem fizikai síkon történő mozgásként.

„Isten nem hagyja el a megtévedt szellemeket; velük marad, velük van és velük lesz mindig azokban az őket hordozó törvényekben, amelyeken keresztül Isten szól hozzájuk, vezeti és oktatja őket.

- Mindenkihez a maga természetének megfelelő hangon szól az **igazság törvénye**;
- mindenkit megvigasztal, meggyógyít, és mindenkinek világosságot nyújt a **Kegyelem törvénye**, aki csak keresi és kéri Istentől.
- Minden bűnt megbocsát, minden teheről megszabadít, minden kötöttséget felold az **isteni szeretet törvénye**, ha az ember engedelmesen meghajtja a fejét az isteni akarat előtt, és

nem kételkedik Isten jóságában, nem zúgolódik, nem áll el-lene a jónak, s nem cselekszik gonoszszágot”.

2./ A kegyelem

A kegyelem Isten túlradó szeretetének megnyilvánulása a bűnös ember felé, mindazon segítség és eszközök által, mely elvezeti az üdvösségre. Magába foglalja az otthont adó világot, a személyre szabott gondviselést, és a szellemi haladást elősegítő törvényrendszert.

„Az anyagi világok a kegyelem megtestesítői, s az anyagi testben való élet a kegyelem ajándéka...Minden egyes lélek számára el van rendelve az Isten törvényéhez való kapcsolódás, csak a tévelygési idő az egyiknél több, a másiknál kevesebb.”

A könyv a teljes törvényrendszert egy sarkára állított négyzetbe foglalva ábrázolja, ahol – színes sávokkal határolt – kisebb négyzetek mutatják a **főtörvények** kapcsolatát. A továbbiakban a főtörvényeket további funkciókra bontva egymással is részleges átfedésben mutatja azok kapcsolódását a bukott szellem felemelkedése során.

3./ A főtörvények:

Az 1. ábrán láthatjuk a szellemi felemelkedés útját (függőleges irányban) az életre ébresztéstől az isteni törvényekbe való beérkezésig. A szellemi süllyedés útja is ugyanitt látható (lefelé haladva).

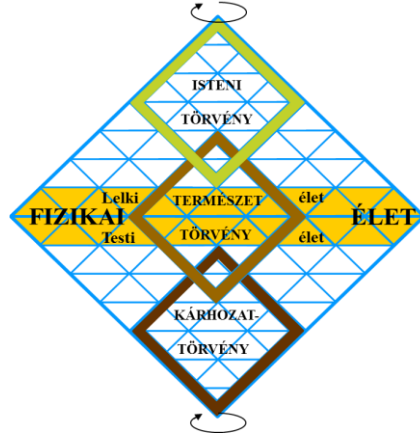
„Boldog ember az, aki földi életét a kegyelem megismerésnek szenteli, mert ezzel a mulandóságból az örökkévalóság birodalmába lép át.”

A kegyelem az isteni szeretetnek közvetítő fokozata, mellyel a legalsóbb régiókba is lehajol, és ott is érezteti mentő és újjáteremtő hatását.... A kegyelem a földi életben minden léleknek más és más kibeszélhetetlen gazdag és sokoldalú ajándékokat boldogító eredményeket nyújt, ha az ember már a földi életben felismerte és kinyújtotta érte a kezét.

A főtvörvények áttekintést adnak az emberi létet meghatározó nagy összefüggésekről, a bukottságtól a testi életen át a szellemi szférákba való kapcsolódásról. A továbbiakban e fő törvények részletes elemeit fogjuk látni, funkciójukkal és egymáshoz való kapcsolódásukkal.

1. ábra (főtvörvények)

- Isteni törvény,
- Természettörvény,
- Kárhozattörvény.

Az **1. ábra** vízszintes átlója alatti törvényeket **Alsó törvényeknek**, az átló feletti törvényeket **Felső törvényeknek** nevezzük..

A továbbiakban vázlatosan összefoglaljuk a törvények ismertetését, ami éppen csak betekintést nyújt, de nem pótolja azok részletes tanulmányozását.

E törvényeket Isten szeretetből alkotta a bukott szellemek felemelésére a földi, vagy a földhöz hasonló világokban. Amint befejeződik a bukottak „hazatérése”, értelem szerűen rájuk nézve hatályát veszti e nagyszerű törvényrendszer, és az isteni szeretetben élnek tovább harmonikus egységben:

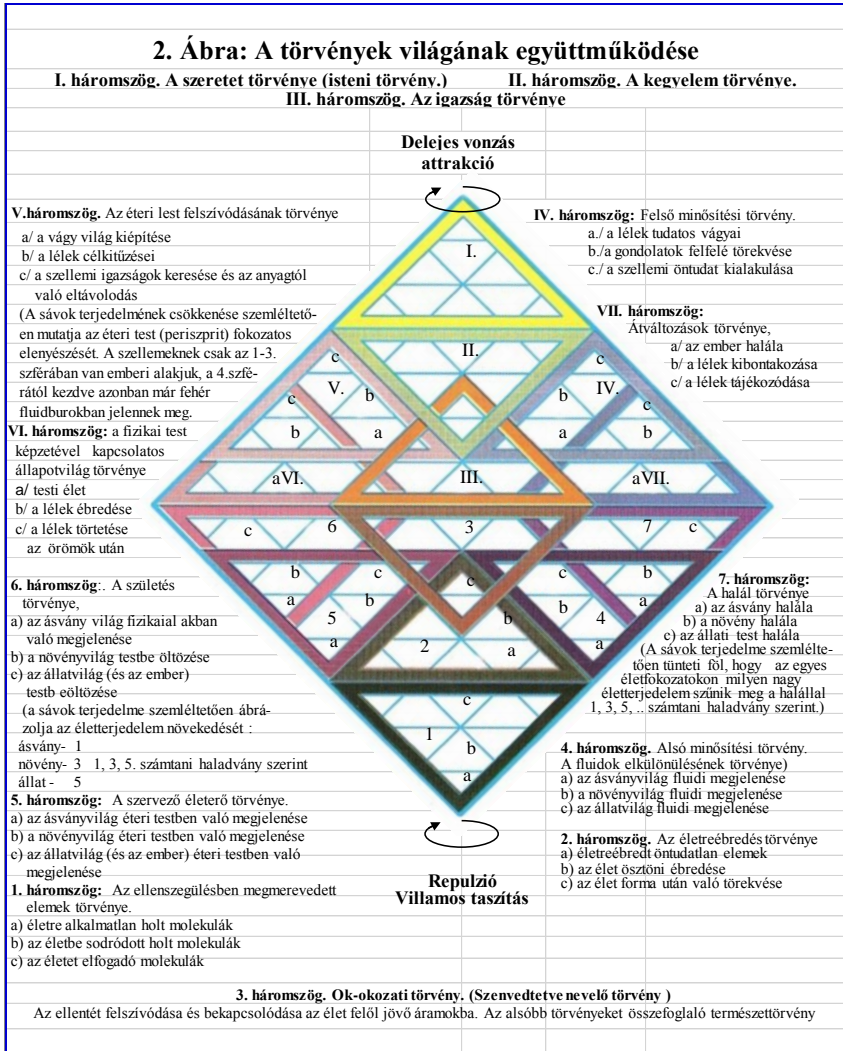
egy: az Atya

kettő: a tökéletes elsődsszelleme (fiú)

három: a tökéletességre jutott másodteremtésű szellemek (szentlélek)

II. A FEJLŐDÉS TÖRVÉNYEI

A későbbiekben bemutatott magyarázatokhoz szükséges egyben is látnunk ezt a nagyszerű rendszert. Az egymást átfedő háromszögek utalnak az egyes törvények kapcsolatára, mely törvények külön-külön is hatalmas, kifinomult funkciókkal rendelkeznek.

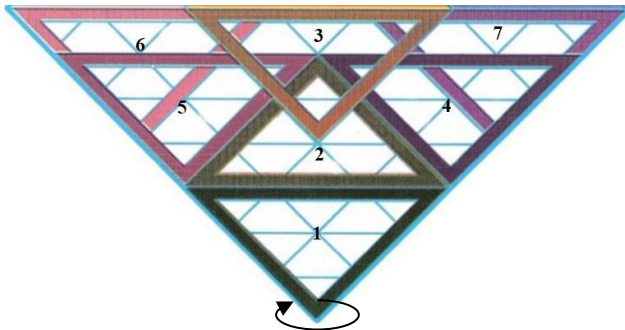
II.A. ALSÓ TÖRVÉNYEK

1./ Az anyagi (testi) lét törvényei

A törvények működését részletesen bemutató **2. ábra** alsó felében található 1-7 színes sávokkal határolt háromszögekkel ábrázolva. Az ébredés, az étellel való telítés alulról felfelé halad:

1. Az ellenszegülésben megmerevedett elemek törvénye
2. Az életre ébredés törvénye
3. Ok-okozati törvény (szenvedtette nevelő törvény)
4. Alsó minősítési törvény
5. A szervező életerő törvénye
6. A születés törvénye
7. A halál törvénye

A részletes ábrán egyrészt látható a törvények összekapcsolódása, átfedése, másrészt az egyes törvények további kisebb háromszögekre (a-b-c sávokra) bontva mutatják a funkciók részletezését.

A Szellem, erő anyag világgalkotási folyamata (is) látható itt. A holt salak leválasztását követően (ld. tűzkarikák kidobása) az élet legalacsonyabb szintű megjelenésétől az élő természetten át a szellemek testetöltéséig. A körökörös nyíl egyben utal a rotáció ciklikus fejlesztő munkájára.

1: Az ellenszegülésben megmerevedett elemek törvénye a legsűrűbb mélyre süllyedt erők, vágyak és törekvések fluidjait „kezelí” osztályozza az életképességük alapján.

2: Az Éltreébredés törvénye által mindenséget kitöltő *életprincipium* már a legalacsonyabb szinten étellel telíti az anyagot. Ezt a mozzanatot hiába kutatják a földi tudósok, az élet megjelenésének okát és titkát csak találgatják.

3: Az Ok-okozati törvény az első kemény megnyilvánulása az ellentét „megnevelésének” oly módon, hogy kiméletet nem ismerve –a szenvedéseken keresztül –szemlélteti romlottságát és tapasztalatok által kényszerítse a jónak keresésére.

4: Az Alsó minősítési törvény a fluidok (akarati tendenciákkal ellátott szellem-anyagi erők) osztályozását végzi az élet befogadóképességük alapján, mert majd ez fogja meghatározni, hogy magasabb vagy alacsonyabbrendű megjelenési formát nyernek.

5: A Szervező életerő törvénye igen nagymértékben differenciáltan elkülöníti az ásvány-, növény és állatvilág fluid formációit, megfelelő életerővel ellátva előkészíti azokat a születés törvénye számára. Az élő természet hihetetlen színes gazdagsága, a csodálatos ökoszisztéma élő bizonyítéka e hatalmas törvényrendszer káprázatos működésének.

6: A születés törvénye az előkészített életformáknak előírja rendeltetését, ezzel eljutottunk a testetöltés törvényébe. Ez egy nagyjelentőségű kezdet a bukott szellemek részére, mintegy feltámadás az örök életre. **„Ez a teremtés a földön. A teremtés hat napja a kárhozatba süllyedt lelkeknek ezt a hatfokú felébresztését jelenti. .. A kegyelem abban van, hogy a szellem mozoghat és dolgozhat, akár jót, akár rosszat; a jóért jó eredményt, a rosszért rossz eredményt tapasztalhat.”**

7: A halál törvénye jelenti a világ mulandóságának a kifejezésre juttatását. Minden alkalommal a minősítési törvénybe szállítja alá a szellemet. **„A halál műhelyéből a minősítési törvényből minden szférába utak vezetnek az Úr halála óta és a feltámadás egyre tart.**

És szállítja a megtévedt bűnösöket a szenvedő fluidi állapotokba. Ezek az állapotok jelentik a poklot, mely „a sátánnak és az ő anygainak készítettett.”

2./ Az ördög fogalma

Az ördög (vagy sátán) fogalom alatt az ellentéteszme által átítatott, mélyen bukott ellenszegülő szellemek serege értendő.

Ahogy az ébredés, az étellel való telítés fokról fokra haladt (alulról felfelé), azonképpen a kárhozatba való lesüllyedés is csak fokról fokra történhet (felülről lefelé), miközben fokozatosan lecsökken az értelem, az életerő és a mozgási képesség. *Az ördögi állapotig süllyedt szellem nem ölthet testet*, de nem szűnik meg gonosz vágyait, gondolatait és törekvéseit a testben élők felé lövellni, akikhez lelki természetük hasonlósága folytán kapcsolódni tud.

Így a gonosznak is megvan fokról fokra a maga összeköttetése; ha nem is közvetlen, de **közvetve hatalmas erőkkel rendelkezik, és uralmat tart fenn a fizikai világban is a földi testen keresztül.**

3./ A pokol fogalma

Amely szellem fokozatához mérten nem jól használta fel a kegyelmi időt, az a halállal nem jut a felső törvényekbe (III, VI. és VII. számú háromszögek), hanem az alsó, a 7. számú törvény alantas osztályaiba; vagy ha igen súlyosan visszaélt az étellel, a minősítési törvény (4. sz.) belöki a folyton dolgozó, büntető, örlő alsó háromszögekbe (a 3. és 2. összeköttetése által bezárt négyszög). Ahol fogak csikorgatásáról van szó a szentírásban, ez a világ értendő alatta. A gonosz világába jutva, az élet az öntudatos szellemre nézve borzasztó és rémületes, mert amiről eddig sejtelve sem volt, az mint valami rettenetes álom alakul ki előtte.

II.B. FELSŐ TÖRVÉNYEK

1./ A szellemi és lelki élet törvényei.

A törvények működését részletesen bemutató **2. ábra** felső felében található I.-VII. színes sávokkal határolt háromszögekkel ábrázolva. A szellemi haladás értelemszerűen függőleges irányban található törvényeken keresztül vezet. Természetesen az alsó törvényekhez hasonlóan itt is végig kell „járni” az oldal irányban ábrázolt törvényeket is.

VII: Átváltozások törvénye

VI: A fizikai test képzetével kapcsolatos állapotvilág törvénye

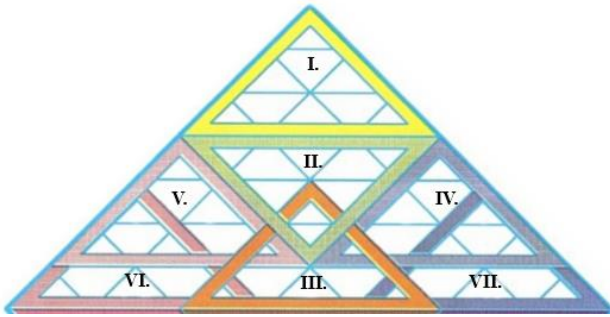
V: Az éteri test felszívódásának törvénye

IV: Felső minősítési törvény

III: Az igazság törvénye

II: A kegyelem törvénye

I: A szeretet törvénye

Míg a halál (7.sz.) törvénye az *alsóbbrendű* létformákra nézve bomlasztó hatású, addig a *felsőbbrendű*ekre semmilyen hatással nincs, sőt lassan kibontakoztatja a láthatatlan világ képét, hozzájárulva a szellemi igazságok fokozatos megtanulásához a bukott szellemek számára. Felébreszti a vágyat valami jobb és tökéletesebb világ után. Lássuk tehát a felső törvényeket:

VII: Az átváltozások törvénye a földi és a szellemi élet szférái közötti kapcsolatot szolgálja. Így a médiumitás minden formája, minden emlékezés ebbe a törvénybe tartozik.

VI: A fizikai test képzetével kapcsolatos állapotvilág törvénye. Ebben a törvényben a földi ember szelleme még testtel körülvéve érzi magát, mivel tudata a test képzetével szorosan összenőtt.. A testben ellövetett vétkeket következményeiben érzi. A törvény alsó harmadában VI/a (megfelel az első szférának ld. 2. ábrán) a szellemek élete a fizikai élethez teljesen hasonló, addig a felső harmadában (VI/c) a test képzete már elenyészően csekély.

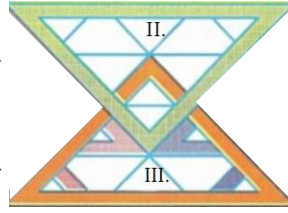
V: Az éteri test felszívódásának törvénye

Ez a törvényvilág a szellemi ébredés előcsarnoka, a szellemi törvények előkészítő iskolája, bár szoros kapcsolatban áll a VI. törvényvilággal... Amikor már a fejlődő lélekben a finomabb érzelmi hatások, finomodó érzelmi rezgések betöltik a lélek világát, akkor lassan lezáródik az érzéki világ felé irányuló vágyakozó keresgélése. Ekkor szűnik meg a test képzetének szükségessége is; mert többé nem a testen keresztül elérhető jó ébresztő vágyakat a lélekben.

IV: Felső minősítési törvény a javulás útjára tért ember (szellem) lelki vágyait osztályozza, megtisztítja az ellentéteszméktől, vagy úgy hogy „visszalöki” azokat, vagy úgy, hogy megsemmisíti, hogy semmi tisztátalanság ne terhelje tovább. A szellemnek itt kell tisztáznia minden „adósságát”, mert minden, amit (gondolattal, érzéssel, cselekedettel) életre keltett, fluidként él. A rosszakat neki kell megsemmisítenie.

III: Az igazság törvénye nem ismer sem megtérést, sem kegyelmet, hanem kérlelhetetlen szigorral tükrözi vissza a valóságot, hogy a szellemet figyelmeztesse kötelességére. A fizikai síkon (a) van a legtöbb hatóereje; A harmadik harmadában (c) keménysége már teljesen elvész, mert itt már az isteni szeretetből fakadó kegyelmi törvény érvényesül (**átfedés II. törvénnyel**).

A kegyelem és az igazság törvényének kapcsolata

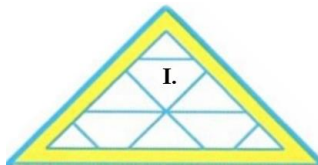
II: A kegyelem törvénye

„A hosszútűró, megtérésre alkalmat adó, lelki gyengeségeinket elnéző és megbocsátó isteni kegyelem törvénye (II. háromszög) fejleszti, neveli és a szellemi jók megismerésére, és követésére ösztönzi a szenvedésekben elfáradt lelkeket.”

Amikor a bűnre való hajlam megszűnt, nincs mit keresnie tovább a természettörvény világában a léleknek. Ilyenkor őt az igazság törvénye a folyton szélesedő kegyelmi törvénynek (II. háromszög) engedi át, és ezzel megszülte a föld a maga szellemi eredményét.

I: A szeretet törvénye

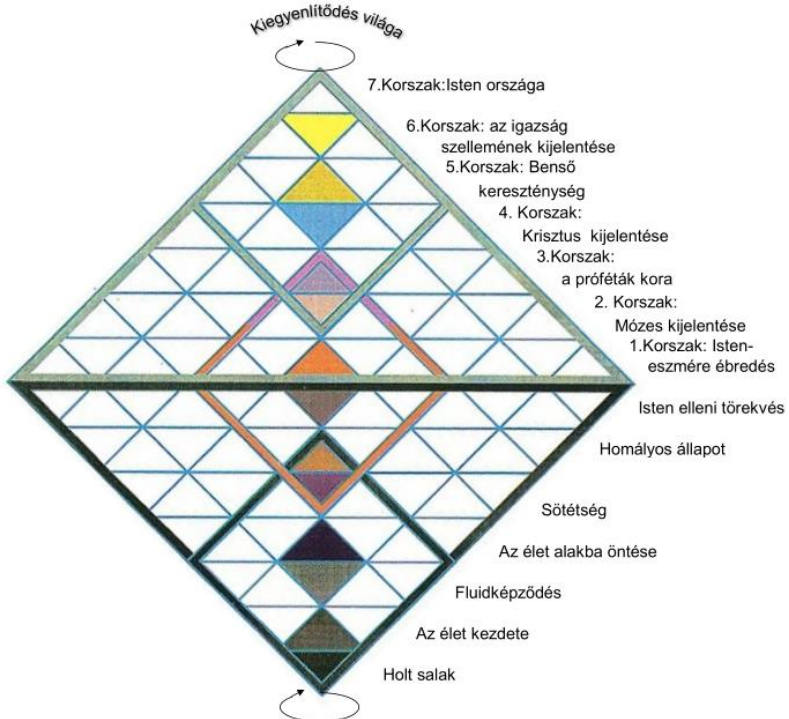
„Isten törvénye ez már, hol az anyagnak semmi nyoma sincs, ahol tisztán szellemi törvények uralkodnak. Isten kegyelmén keresztül juthat ide minden lélek; senki a saját erejéből át nem lépheti e magas szellemvilág küszöbét. Alsó, kiszélesített kapuja a földi szférák felé fordul, hogy befogadhassa a megtértek csoportját, kik valamely áldozatot hoztak azokért, akik még a föld kemény törvényvilágában szenvednek... E törvény legfelső harmada az Isten Országát jelképezi, ahonnan nincs visszatérés többé a földre.”

III. AZ ISTENHIT FEJLŐDÉSE.

Az előzőekben láttuk a bukott szellem felemelkedését elősegítő törvényrendszer egyes funkcionális elemeit, most ugyanezen törvények mentén a 3. ábrán az élet kezdetétől kiindulva az istenhit fejlődési lépéseit tekintjük át:

3.ábra

A téma kifejtése során részletezi az egyes fokozatok állapotait, a fejlődő szellemet ért hatásokat, fokozatosan a világosságra vezérlésig. Hosszú utat kell megtenni a szellemnek, míg eljut a kegyelem korszakáig (melyben mi is élünk), ahonnan már kezünkben van a krisztusi igazság, megmenekülésünk kulcsa. Csak hálával borulhatunk le mennyei Atyánk előtt e nagyszerű ajándékért.

IV. A LELKI TERMÉSZET FEJLŐDÉSE

A kegyelem törvényei tehát vezetnek a bukott szellemet az Isten országa felé, ha kell az igazság szigorával, a bűn következményeinek megtapasztalásával, ha kell a szeretet és megbocsátás szelíd hangján. Az előzőekben a hit fejlődésének útját láthattuk, most pedig lelki természet változását a felemelkedés során, a felemelkedés által.

Az embert testi természete az alsó ösztöni világhoz köti („állati test”) a születés, halál és a természettörvények által, de ismereteinek gyarapodásával lelki és szellemi igényei növekednek, mely munkálkodik, terjeszkedik a láthatatlanban (is).

- Minél magasabb eszméket asszimilál, annál szebb és értéke-
sebbet teremt
- Minél alantasabbakat, annál több fájdalmat, rombolást te-
remt

Az ember bukott lélek, ezért több a fájdalom és a szenvedés a földi világban, mint az öröm; ezért több a csalódás, mint a megbizonyosodás, Mert több a bűn, mint az erény, több az önzés, mint a szeretet, több a gonosz hajlam, mint a jó felé való törekvés. A földön nincs semmi, ami abszolút tiszta, abszolút jó, vagy abszolút igaz volna, mert amihez csak az ember hozzányúlt, az mind magán viseli a tévelygés és bűn nyomait.

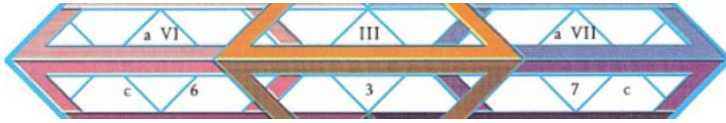
- Azok az emberek és szellemek, akik még nem szenvedtek, nem csalódtak eleget, teljesen hozzáférhetetlenek az isteni igazság részére.
- Óriási munkát végez a természettörvény (szenvettedve nevel), míg az ellentét elvében tévelygő lelkekben az *igazság megismerése* kialakulhat;
- **A beismerésre eljutott emberszellemekek a bűnbocsánat által új életet nyernek.** Lelkük természete átalakuláson megy keresztül, mert felébredt szellemük megtalálta a helyes irányt és az egyenes utat, amelyen haladva fokozódó világosságot és folyton fejlődő tájékozódó képességet nyernek.

- **Az igazság megismerése sok hiábavaló próbálkozástól és kísérletezéstől szabadítja meg az embert.** Azért az isteni kijelentéseken alapuló hitnek igazsága nagy fontossággal bír az emberi lélek fejlődésére nézve.
- Az isteni törvény munkájához megadás és hit szükséges, azonban a hitben szegény lelkek nem képesek megadással viselni a rajtuk és bennük véghez menő munkát.
- Az igazság világában nem a külső hatások a döntő tényezők a lélek állapotára nézve, hanem a lélek benső természetének a külsőre való kivetítése teremti meg a boldogság, vagy a boldogtalanság állapotait.
- *A halál után vagy jobbra, vagy rosszabbra fordul mindenkinek az állapota aszerint, hogy milyen érzésvilággal távozik a földről, s mit visz magával, mint eredményt.*
- A hasonlók világában hamarosan megismeri mindenki önmagát abban az állapotban, amelybe került.
- A bűnökkel és hibákkal megrakott szellemek szférájában ritkán fordul elő örvendetes viszontlátás még az egymáshoz tartozók között is, mert nem olyan vonzók azok a lelki tulajdonságok, melyekkel ezek rendelkeznek.
- Nem is tudja az ember, mily hatalmas ereje van az Isten igéjének, ha azt idejében magáévá teszi. A gyermek lelkében megszilárdult istenhit csodát művel.
- A szférákban a befejezett életek eredményeiként vagy vég nélkülieknek látszó szenvedések kilátástalan állapotai sorakoznak a lélek elé, vagy a rég vágyott boldog megelégedés pihenteti meg az érkezőt.
- **A rossznak nincs létjoga,** és így az életből könnyen ki lehet küszöbölni, ha az ember igyekszik megérteni és szívvel-lélekkel követni Krisztus tanítását: itt a földi életben elvégezni mindent, amit csak elvégezhetünk, betölteni a szeretet törvényét mindennel és mindenkivel szemben, amennyire csak lehetséges.

V. A SZFÉRÁK KELETKEZÉSE

A szférák hasonló fejlettségű, beállítottságú szellemek „lakhelyei”, érzéseikkel gondolataikkal megalkotott világai.

A fejlődés törvényrendszerében az ember az alsó és felső világ természetének produktuma, mert teste az alsó világ legmagasabb rétegéhez, a 6-os, 3-as és 7-es törvényhez, lelke pedig a felső világ VI-os, III-as és VII-es szellemi természetéhez tartozik:

„Az egész földi világ a szellemek csoportjainak összetartó erejével kifejlett külső forma, amely leginkább megfelel az ő természetüknek. **Minden szellemcsoport körül bizonyos szféra alakul az ő gondolataikkal és érzéseikkel megtelítve**, amely szféra a földi, fizikai világban való megjelenés alkalmával azokat a formákat veszi magára, amelyek nekik megfelelnek, azaz alkalmasak ezeknek a gondolatoknak és érzéseknek érvényesítésére. **A szellemek az ő gondolataik és elveik szerint vonzatnak csoportokba; tehát ha az elveik és az érzésviláguk közös, akkor egy csoportot képeznek.**”

„Az egész világalakulásnak, a fizikai síkon való megjelenésnek az a célja, hogy az anyagba kötött szellemegyedek felszabaduljanak, és felszabadulásuk által felszabadítsák maguknak azokat az anyagokat is, amelyek bizonyos téves elvek érvényesülése folytán képződtek félre.”

„Minden eszmének, mely a csoportok fejlődési törvényében mint igazság, segítő és emelő hatást fejt ki, és úgy lelkileg, mint testileg előbbre viszi a haladás útján az emberiséget, diadalra kell jutnia a földön.”

A továbbiakban részletezi a hasonló szellemcsoportok eszméinek kifejlődését, a fejlődés során a jó és rossz különválását és megfelelő helyre való „utalását”, úgy a szellemeknek, mint az eszméknek. A rotációs fejlődés során azok az eszmék és gondolatok, amelyek csak

valamennyire is tudnak hasonulni az Istentől lesugárzó igazsággal, megrögzítik, és magukba zárják azokat a szellemeket, akik ezeket a tisztább eszméket és gondolatokat, igaz és jó érzéseket asszimilálni képesek, akik bennük élnek, munkálkodnak, éreznek és gondolkodnak, egyszóval ennek a jónak érdekében tevékenykednek. Ezek szférákat alkotnak, és annak szellemi szintjének megfelelően munkálkodnak, melynek a lényege: átvenni a jót felülről, és átadni a jót az alacsonyabb szférák számára, - így szellemesítve a sűrűbb - anyaghoz kötött - fluidokat.

VI. A SZFÉRÁK

A földet körülvevő szellemi világok (I-VII. szféra), melyek a szellem haladottsága és az anyaghoz való kötöttsége mértéke alapján különböznek el egymástól, de szoros kapcsolatban vannak egymással. Adalma: *Szférák* c. szellemnyilatkozatában ezeket légköri gyűrűknek nevezik, melyek belső finomabb felosztását jelölik szféraként. Pl.: *2. légköri gyűrű első szféra*. Ez nem változtat a lényegen. A leírások önmagukért beszélnek, nem érdemes vázlatosan sem kiragadni egy-egy részletet. Értelemszerűen a törvényekhez való tartozásban is kifejezésre jut az adott szféra fejlettsége, „magassága”. Az 1-3. szféra szellemi burkát képezi az anyagi világnak. A fejlődés során a testet öltések után egy-egy fokkal tisztábbá válik a szellem és az őt környező fluid réteg, bekövetkezik a szellemesülés, és a 4. szférába való átlépés.

Külön érdekesség a növényi és állati életelvek elhelyezkedése az egyes szférákban, az első szféra felső rétegeitől a harmadik szféra magasabb rétegei között. Legalul a vérengző, ragadozó álatok, legfelül a táplálkozás céljára szolgáló növények és állatok „lelkei” találhatóak.

A 4. szféra már boldog, de még átmeneti világot képez az 5-7. szféra felé, itt már gyakorlatilag megszűnik az anyaghoz való kötődés.

Az 5-7. szférák már valódi szellemvilágok, ahol az áldozatos szeretet, az alsó szférák felemeléséért folytatott felszabadult alkotó munka a meghatározó. A 7. szféra az utolsó nagy központi állomása,

mintegy „fővárosa” a naprendszer világainak, ahonnan már a nap szférái következnek, aminek leírására hiányoznak az emberi fogalmaink.

VII. A LÉLEK FEJLŐDÉSÉNEK ÚTJA A SZELLEME- SÜLÉSIG

A fejezet az előzőekben ismertetett – a törvények összefüggéseit is tartalmazó – 3. ábrától eltérő összefüggésben mutatja be a lélek fejlődésének útját. A fejlődési utat a **4. ábra** szemlélteti:

- a tudat ébredéséig 1-7 fokozatban,
- innentől a szellemi én felébredéséig I-VII fokozatban

A lelki fejlődés törvény. Ebbe a törvénybe bele van kapcsolva az ellentét is a kegyelem által, hogy az ellenszegülésben elfáradt lelkek szabadulhassanak a kárhozattól, és megtérésükkel szellemesülést nyerhessenek.

- A fejlődésnek I. fokán az egyszerű gondolkozás van jelölve, mellyel a szellemi mag a tudat által megismeri önmagát, azaz testi énjét.
- A II. fokon az élet apróbb nagyobb megpróbáltatásai és a természet mostohasága védekezésre szorítják az embert, ..megszületik a ravaszság, a kétszínűség, hízélgés, alakoskodás és félrevezetés.
- III. fokon az anyagnak minél nagyobb megismerése és az „én” érdekében való minél nagyobb felhasználhatása rabul ejti az értelmet, úgy, hogy az anyagot mint célt látja a legnagyobb értéknek a földi ember. A gazdagság után való törtetés korszaka ez.
- IV. fokon megjelennek a lelki fejlődés bódító virágai: az uralom- és hatalomvágy, az önzésből a gög, a gögből a hiúság. Mindezekből pedig a különböző fájdalmak, csalódások és szenvedések keletkeznek, és a szenvedések szülik meg a vágyat a szabadulás után.

- V. fokon a tudás és az ismeretek minél nagyobb, mennyiségének megszerzéséért töri-zúzza magát a lélek. Majd a dicsotelen életek csalódásai, keserű tapasztalatai az igazság keresésére ösztönzik.
- VI. fokon találkozik az igazság egy szilánkjával, amelyeknek megfejtésén összezavarodik harmóniátlan gondolati énje. A Szentírásban említett „bölcsek és értelmesek” **akik előtt az Istennek titkai rejtve vannak.**
- VII. fokon meg kell érnie, ki kell fejlődnie, a lelki törekvések állapotain keresztül ki kell csiszolódnia, hogy az első isteni sugarakat, a szellemi világosságot vissza tudja tükrözni Isten felé, s akkor ébredt fel szellemi öntudatára. Ez az a pillanat, amikor urává lett alsóbb erőinek.

A VII. fokozatig a rotáció (törvény) vezetése alatt fejlődött. Ezen a ponton túl vagy feljebb emelkedni, vagy bukni lehet, mivel tisztánlátó szellemi tudattal tekint lényének alsóbb rendű természetét képező járulékaiba. Megszűnik részére tér és idő, természettörvény és anyag hatalma. Ezért az egy pillanattért kell az embereknek és szellemeknek oly sokat tanulniuk, megpróbáltatniuk, szenvedniük, hogy ezzel a pillanattal el ne bujjanak.

A kultúra csúcspontjára fejlődött mai emberiség jutott el erre a válaszútra. Most vagy elfogadja Istent, és magát lélekben megalázva szerzett képességeit az ő céljának szenteli, vagy a tagadás szelleméhez csatlakozik, s összes Isten kegyelméből szerzett képességeit ennek szolgálatába állítja. Előbbi esetben egy nem remélt boldog szférába jut, utóbbi esetben pedig alázuhan, s előről kell kezdenie ismét a lassú, nehéz fejlődést.

A szellemi „én” felébredése a fejlett lélekben nagy átalakulással jár. E korszak utolsó kijelentése a szellemek tana, mely Isten kegyelmét és az emberekhez való nagy szeretetét hirdeti, melyet szent Fia, az Úr Jézus Krisztus által jelentett ki. A földi élet Isten kegyelmének ajándéka; a sötétségből a világosságra való felébredés.

4. ábra A lélek útja a szellemesülésig

